

Posudek diplomové práce Lucie Kramolišové

Analytické predikáty s dějovými jmény se sufixem *-ement*
(FF JU České Budějovice, 2016)

Diplomantka si klade za cíl prozkoumat úzus dějových jmen se sufixem *-ement* fungujících v rámci analytických predikátů v současné francouzštině.

V teoretické části se diplomantka zabývá vymezením základních pojmů práce. Nejprve definuje termín „analytický predikát“, kde se přiklání k pojetí J. Radimského (pojem „syntaktický predikát“ na str. 8 je zřejmě překlep). Na str. 19 tvrdí: „Mluvíme zde o tzv. „redukčním testu“, který nám ukazuje desémantizaci slovesa a tím pádem predikativnost substantiva.“ Je otázkou, zda predikativnost substantiva souvisí s desémantizací slovesa – podle mého názoru je predikativnost substantiva (ve smyslu valenční syntaxe) na případné desémantizaci slovesa nezávislá. Dále se zabývá aspektem slovesa v případě analytických predikátů (pojetí M. Grosse a G. Grosse). Pro potřeby obhajoby prosím o vysvětlení komentáře k příkladům 17-22 na str. 24. V další podkapitole se věnuje predikativním jménům, vymezuje jejich vlastnosti morfologické, syntaktické a sémantické, podrobněji pojednává o jejich argumentové struktuře. Uvádí sady testů, které mohou pomoci při třídění dějových jmen (Anscombe, Gross) a na závěr teoretické části zmiňuje lexikální specifika dějových jmen se sufixem *-ement* a se sufixem *-age*. K příkladům 34 – 36 na str. 50: spíše než rozdíl konkrétní *versus* abstraktní (přenesený) je zde rozdíl na úrovni výrobní technika *versus* proces, rozdíl je i v argumentové struktuře.

Oceňuji, že je stať psána na základě převážně frankofonních zdrojů. Zdroje jsou relevantní a recentní. Diplomantka prokazuje, že jim rozumí a umí je interpretovat. Postrádám ale, závěrečnou syntézu, v níž by L. Kramolišová shrnula přínos jednotlivých autorů, srovnala by jejich přístupy a zaujala vlastní stanovisko. Syntéza by byla i vhodným vstupem pro část praktickou, neboť by se jasněji ukázalo, jaký je konkrétní přínos korpusových analýz ve vztahu k teorii.

Tím přecházíme k části praktické. Zde diplomantka nejprve ve slovníku Le Petit Robert vyhledá všechna dějová substantiva na *-ement*, uvádí i jejich slovníkové významy a následně je testuje v korpusu FrWac. Testy zjišťuje: a) frekvenci těchto substantiv v korpusu, b) ověření jejich významu „action de“ podle testu J.-C. Anscombra, c) kolokabilitu substantiv se slovesy (a jejich fungování v analytických predikátech), d) porovnání těchto jmen na *-ement* se sufixem *-age*. Jestliže část a) je neproblematická sama o sobě (jakožto sonda v konkrétním korpusu),

část b) již poněkud problematickou je – testy, které navrhuje J-C. Anscombe, jsou primárně založeny na introspekci. Pokud je užijeme v korpusu, průkazný je pouze pozitivní výsledek (tedy spojení v korpusu je), na základě negativního výsledku nemůžeme činit závěry. Vzhledem k povaze korpusu FrWac je však třeba obezřetně zacházet i s výsledky pozitivními (text může být psán nerodilým mluvčím, může být z nějaké velmi specifické *www* apod.). Zdá se, že diplomantka si je tohoto úskalí vědoma. Otázkou dále zůstává, co měla tato řešerše ověřit – jednalo se o to, prověřit shodu údajů ve slovníku Le Petit Robert s Anscombrovým testem? Část c) přináší zajímavé doklady o kolokabilitě zkoumaných substantiv (opět ale s ohledem na povahu korpusu). V metodologickém ohledu je problematická část d): nejprve je nutno vyjasnit, co je míněno tvrzením H. Huot, že se sufix *-age* vyskytuje častěji (v práci uvedeno v tabulce 7). Z čísel vyplývá, že se jedná spíše o přibližné absolutní počty slov atestovaných v jazyce. Diplomantka ale v korpusu FrWac zkoumala tokenovou frekvenci *sov* na *-age* odvozených od téhož slovesa jako slova na *-ement* ve srovnání s tokenovou frekvencí slov na *-ement*. Tvrzení H. Huot pak konfrontuje s výsledky tohoto zkoumání (str. 96 či str. 102). Z uvedeného vyplývá, že tak postupovat nelze, neboť tvrzení H. Huot se týká jiných parametrů (jak mi alespoň vyplývá z textu DP).

Závěr:

Práci doporučuji k obhajobě a z výše uvedených důvodů navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 30. 8. 2016.

doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.